

ದೃಶ್ಯದಿಂದ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು...!

ಬೆಡ್‌ಲೈಟಿನ ಮಂಕು ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ರಮ್ಯ ಯೋಗಿನಿಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳೂ ತೊಟ್ಟಿರುವ ಬಿಳಿ ಕುರ್ತು, ಬಿಚ್ಚಿರುವ ತಲೆಗೂದಲು ಅವಳಿಗೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ, ವಿಲಕ್ಷಣ ಕಳೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅವಳ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಭಂಗ ಬಾರದಂತೆ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಅವಳಿಂದ ಬೇಗ ನಿद्रಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮಸುಕು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಂದ್ರೆ ಸನ್ಯಾಸಿ ತನ್ನ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬುದೇ ಅವಳಿಗೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳಿಸುವ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು.

ಯಾರೀತ...ತನ್ನನ್ನೇಕೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ?...!

ಹೇಮಂತ ತನ್ನ ಬಾಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಮೇಲೆ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ರಾದ್ದಾಂತಗಳು ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯತೊಡಗಿವೆ. ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯಂತಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಈಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಖ ಕೊಟ್ಟೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ಹೇಮಂತನನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ಬಂಗಲೆಯ ಯಾವುದೋ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿದೆ...ಆ ದಿನ ಟೆರೇಸಿನ ಲತಾ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ದ್ವಾಗ ಯಾರೋ ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಹೊಂಚಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದ್ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಹೇಮಂತನ ಹಣೆಗೆ ಪೆಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಅದು ಆಕ್ರಿದೆಂಟೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವನು ಪ್ರಾಣಾಪಾಯದಲ್ಲಿ ರಬಹುದೇ?...!

ಆ ಯೋಚನೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಋತು ನಡುಗಿದಳು. ಕೋಟಿ ಬಂಗಲೆಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ತಂದೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೊಂಡಳು. ಇನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ...ಪುರುಷೋತ್ತಮರಿಗೂ ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಮುಂದೆ ಕೋಟಿ ಬಂಗಲೆಯ ಆಸ್ತಿಗಾಗಿ ಅವರಿಗೂ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ ಎದುರಾಗಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ದಿನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನನ್ನು ತಾನು ನಂಬಿದ್ದೇ ದೊಡ್ಡ ಮೂರ್ಖತನವೆನಿಸಿತು ಋತುವಿಗೆ. ಚಂದ್ರಪ್ಪ ಸುಂದರಿಯರನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನೇನಾದರೂ ನಾಟಕವಾಡುತ್ತಿರಬಹುದೇ?...ಅವಳಿಗೆ ಯಾವ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೂ ಬರಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದಂತೂ ನಿಜ...ಕೋಟಿ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲೇನೋ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಕಳೆದರಡು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೋಟಿ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಾನು ಕಂಡ ಕನಸೂ ನೆನಪಾಯಿತು ಋತುವಿಗೆ. ಮರೆಯಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡರೂ ಮರೆಯಲಾರದ ಕನಸದು. ಹಳೆಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪಾಳು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ತಾಯಿಯ ಕರುಣಾಜನಕ ಮುಖ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೆನಪಾಯಿತು ಅವಳಿಗೆ. ಅದುವರೆಗೆ ತಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ರೋಶ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಮನಸ್ಸು ಈಗ ಮೃದು ಧೋರಣೆ ತಳೆಯಲು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?...ಕೇವಲ ಒಂದು ಕನಸಿಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೇ?...!

ಋತುವಿಗೆ ನಿರ್ದ್ರ ಹತ್ತುವಾಗ ಬಹಳ ವೇಳೆ ಕಳೆದಿತ್ತು. ಅದುವರೆಗೂ ರಮ್ಯ ಧ್ಯಾನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡಳು. ಸಲಿಂಗಕಾಮಿ ಗಂಡಸನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬದುಕನ್ನು ಬರಡಾಗಿಸಿಕೊಂಡವಳು ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ ಮೂಡಿತು. ಅವಳಿಗೊಬ್ಬ ಅನುರೂಪನಾದ ಸಂಗಾತಿ ಸಿಗುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತನ್ನಲ್ಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಮರುದಿನ ಕಣ್ಣಿಡುವ ವೇಳೆಗೆ ರಮ್ಯ ಆಗಲೇ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಆಗಷ್ಟೇ ಬೆಳಕು ಹರಿದಿದ್ದರಿಂದ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕಲರವ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ತುಂಬತೊಡಗಿತ್ತು ಬೀಸುಗಾಳಿಗೆ ಮಾವಿನ ಮರದ ಎಲೆಗಳ ಸರಪರ ಸದ್ದು ಚೇತೋಹಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಕೋಟಿ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕಲರವದಿಂದಲೇ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಗೆ ಈಗಲೂ ಅಂಥದ್ದೇ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಮುದಗೊಂಡಿತು.

ಹಾಡೊಂದನ್ನು ಗುನುಗುತ್ತಲೇ ಬೆಡ್‌ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಖ ತೊಳೆದು ಬಂದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಮ್ಯಳು ಬಿಸಿ ಕಾಫಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಾಜರಿದ್ದಳು.

'ಏನು ಅಮ್ಮಾಿಗೆ ಬೆಳಕಾಯ್ತು, ರಾತ್ರಿ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಸಾಹೇಬ್ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಿ ಮೇಡಂ...' ನಗುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು. ಹೇಮಂತನ ನೆನಪಿನಿಂದ ರಂಗಾದ ಋತುವಿನ ಮುಖ ರಾತ್ರಿ ತನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಸನ್ಯಾಸಿಯ ನೆನಪಾಗಿ ಮುದುರಿತು. ಆತಂಕದಿಂದ ಚಿಕ್ಕದಾದ ಗೆಳತಿಯ ಮುಖವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಳು ರಮ್ಯ.

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಕೋಟಿ ಬಂಗಲೆಯಿಂದ ರಮ್ಯಳ ಜತೆಗೆ ಋತು ರಮ್ಯಳ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಇದ್ದು ಬರುವ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ನಂದಿಯತ್ತ ಪಯಣ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಇವರಿಂದ ಕಾರನ್ನು ಕಪ್ಪು ಕಾರೊಂದು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ರಮ್ಯ ಮನೆಯ ಪರಿಸರ, ವಾತಾವರಣ ಋತುವಿಗೆ ಬಹಳ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ. ರಮ್ಯ ತಂದೆ ಹರಿಕೃಷ್ಣ, ಅಡುಗೆಯ ದೇವಣ್ಣನವರ ಆದರಾತಿಥ್ಯದಿಂದ ಋತುವಿಗೆ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ರಮ್ಯ ತಂದೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಯೋಗ ಶಾಲೆ, ಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ವರ್ಣ ಚಿಕ್ಕಿ, ಬಗ್ಗೆ ಹರಿಕೃಷ್ಣ ವಿವರ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಾಗಿ ರಮ್ಯ ತನ್ನ ಜೀವನದ ದುರಂತ ಕಥೆಯನ್ನು ಋತುವಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

'ಏನಾಯಿತು?...! ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದವಳು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆತಂಕದ ಕರಿಮೋಡ!

'ಋತು...ಯಾಕೆ ಏನಾಯ್ತು?' ಆತಂಕದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

ರಾತ್ರಿ ತಾನು ಕಂಡ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಚುಟುಕಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದಾಗ ರಮ್ಯಳ ಮುಖವೂ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು.

'ಋತು, ನಿನ್ನ ಊಹೆ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರೋ ಫಾಲೋ ಮಾಡ್ತಿರೋದಂತೂ ನಿಜ, ನಾನೇ ನಿಂಗೆ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾವು ನಂದಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಕಾರೊಂದು ನಮ್ಮನ್ನೇ ಫಾಲೋ ಮಾಡ್ತಿತ್ತು, ನಾವು ಮನೆ ತಲುಪುವ ತನಕವೂ ಅದು ಫಾಲೋ ಮಾಡ್ತು, ಬಹುಶಃ ಅದರಲ್ಲಿರುವವನೇ ಈಗ ಅನುಮಾನ ಬರಬಾರದೆಂದು ಸನ್ಯಾಸಿಯ ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿರಬಹುದು. ರಮ್ಯಳ ಮಾತಿಗೆ ಋತು ಚಿಕ್ಕಿತ್ಯಾದಳು. ಒಂದು ಕಂಪನ ಶರೀರದಾದ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಿಸತೊಡಗಿತು. ಆಸರೆಗೆಂದು ಗೆಳತಿಯ ಕೈಯೆಯನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದಳು.

'ಋತು, ನಾನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದೀನಿ, ಯಾವುದೂ ಹೆದರ್ಬೇಡ, ಎಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎದುರಾದ್ರೂ ಫೇಸ್ ಮಾಡೋಕೆ ರೆಡಿಯಾಗಿರು....'

ಗೆಳತಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಿದಳು ರಮ್ಯ.

'ಋತು...ಬೇಗ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ರೆಡಿಯಾಗಿ ಬಿಡೋಣ, ಅಪ್ಪಾಜಿಯ ಯೋಗ ಶಾಲೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹಾಗೆ ನಂದಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಬರೋಣ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೇಗೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಗುತ್ತೆ, ದೇವಣ್ಣನ ನಳಪಾಕ ರೆಡಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೆ..'

ಗೆಳತಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಋತುವಿನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಸುಗೆ ಮೂಡಿತು.

ಪಾಪದವಳು. ಪಿಜಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ನಾಲಗೆಯ ರುಚಿಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ದೇವಣ್ಣನಂತಹ ಸಹೃದಯ ಅಡುಗೆಯವನಿರುವುದರಿಂದ ತಾಯಿಯಿಲ್ಲದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆನಿಸಿತು.

ಹಾಗೆಯೇ ತನಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ರುಚಿ ರುಚಿಯಾದ ಅಡುಗೆ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಾಕಿದ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ನೆನಪೂ ನುಗ್ಗಿ ಬಂತು. ಎಂದೂ ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಕಾಣದಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ಸಾಕಿ ಸಲಹಿದ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಯಾಕಿಷ್ಟು ಬದಲಾದಳು? ಮತ್ತೆದೇ ಯೋಚನೆ...ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತನ್ನ